

Arrest

nr. 293 901 van 7 september 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. DAGYARAN
Dageraadstraat 44
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 21 maart 2023 houdende de betekening verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 20 juli 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 1 augustus 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 13 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 18 oktober 2022 werd een terugnameverzoek gericht aan de Oostenrijkse autoriteiten, die op 28 oktober 2022 in toepassing van artikel 18, (1), b, van de Verordening (EU) Nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (verder: de Dublin III-Verordening) instemden met de terugname.

Op 2 februari 2023 wordt een beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Op 21 maart 2023 wordt beslist om de overdrachtstermijn te verlengen tot achttien maanden op grond van artikel 29.2 van de Dublin III-Verordening. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Overwegende dat de persoon die verklaart te heten [...] geboren te Basawel, op [...] 1987 en van nationaliteit te zijn: Afghanistan het voorwerp is van de beslissing van verlenging van de overdrachtstermijn in het kader van de Dublinprocedure dd. 21.03.2023

Overwegende dat op 28.10.2022 een akkoord werd bekomen van lidstaat Oostenrijk op grond van artikel 18(1)b van de Verordening (EU) Nr. 604/2013 Van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 (Dublin Verordening).

Overwegende dat artikel 29.1 van de Dublinverordening voorziet dat de betrokkene uiterlijk binnen de zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek door de andere lidstaat dient overgedragen te worden.

Overwegende dat artikel 29.2 van de Dublin Verordening stelt dat de termijn van overdracht kan verlengd worden tot maximaal één jaar indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.

Overwegende dat artikel 9.2 van de Uitvoeringsverordening (EU) Nr. 118/2014 van de Commissie van 30 januari 2014 tot wijziging van de Verordening (EG) nr. 1560/2003 bepaalt dat de lidstaat die om een van de in artikel 29.2 van de Dublin Verordening bedoelde redenen niet tot de overdracht kan overgaan binnen de normale termijn, de verantwoordelijke lidstaat daarvan op de hoogte moet gesteld worden voor het einde van de oorspronkelijke termijn.

Overwegende dat betrokkene op 02.02.2023 een beslissing 'bijlage 26quater' werd betekend waarbij geoordeeld werd dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Overwegende dat op 21.03.2023 werd beslist de overdrachtstermijn te verlengen op basis van artikel 29.2 van de Dublin Verordening omdat:

Betrokkene diende op 13.10.2022 een verzoek tot internationale bescherming in en werd op 17.10.2022 gehoord in het opvangcentrum van Zaventem. De ICAM-coach, werkzaam in het opvangcentrum van Zaventem, meldde op 18.10.2022 dat betrokkene het opvangcentrum van Zaventem verliet en zou gaan verblijven op het privéadres [...], 2060 Antwerpen. De betrokkene bevestigde dit adres per brief.

De advocaat van betrokkene deelde op 26.10.2022 per mail mee dat betrokkene zou gaan verblijven op het privéadres [...], 1933 Sterrebeek.

De betrokkene was op 30.01.2023 het voorwerp van een beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Hij kreeg op 02.02.2023 per post kennis van deze beslissing.

Op 03.02.2023 deelde de advocaat van betrokkene per mail mee dat betrokkene momenteel in het opvangcentrum Ariane verblijft te [...] - 1200 Sint-Lambrechts-Woluwe. Op 15.02.2023 bevestigde de advocaat van betrokkene opnieuw dat betrokkene verblijft in het opvangcentrum Ariane verblijft te [...] - 1200 Sint-Lambrechts-Woluwe.

De betrokkene diende op 15.02.2023 een verzoek tot vernietiging van de beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) d.d. 30.01.2023 in. In het verzoekschrift wordt gemeld dat de betrokkene verblijft te [...] - 1200 Sint-Lambrechts-Woluwe', te weten het opvangcentrum Ariane, en wat de beroepsprocedure betreft woonplaats kiest te 'Haachtsesteenweg 55, 1210 Sint-Joost-ten-Noode' te weten het adres van het kabinet van zijn advocaat.

Op 17.02.2023 deelde de advocaat van betrokkene per mail mee dat betrokkene zou gaan verblijven op het privéadres [...] /03 te 2060 Antwerpen.

De politie van de zone Antwerpen verrichtte op 09.03.2023 omstreeks 14u00 en 18u00 een eerste en tweede woonstcontrole op het privéadres [...] (bus 2 en bus 3) te 2060 Antwerpen. De betrokkene werd bij deze controles niet aangetroffen. Op 10.03.2023 voerde de politie van de zone Antwerpen een derde

woonstcontrole uit, de betrokkene werd bij deze controle niet aangetroffen. Uit het verslag van de politie blijkt dat het een rijwoning betreft bestaande uit drie appartementen (gelijkvloers, eerste en tweede verdieping). De politiediensten spraken met de bewoner van het gelijkvloers, deze verklaarde betrokkene niet te kennen. Het appartement op de eerste verdieping was afgesloten, er kon geen contact worden gemaakt met de bewoners van dat verdiep, er stonden wel schoenen in de gang voor de deur. Op het tweede verdieping (bus 3) troffen de politiediensten twee bewoners aan die verklaarden betrokkene niet te kennen, zij stelden dat [...], bus 2 het appartement op de eerste verdieping betreft. Op 14.03.2023 verrichtte de politie van de zone Antwerpen een vierde woonstcontrole op het privéadres [...] (bus 2 en bus 3) te 2060 Antwerpen. De betrokkene werd bij deze controle niet aangetroffen. Uit het verslag van de politiediensten blijkt dat betrokkene zijn naam niet op de bel of bus staat. In het appartement wonen heel wat Afghanen, tijdens de controle allen met verblijf. De bewoners op de bovenste verdieping kennen betrokkene niet, ook niet na het tonen van betrokkene zijn foto. Betrokkene zou op het eerste verdieping verblijven. De bewoners van het eerste verdiep kennen betrokkene wel maar zeggen dat betrokkene er niet meer woont of slaapt. Volgens de bewoner van het eerste verdiep zou betrokkene al zeker twee weken weg zijn en hoort hij betrokkene ook niet meer.

Onze diensten zijn niet gehouden tot het leveren van het bewijs van de beweegredenen van de betrokkene inzake zijn verblijfplaats(en) en vinden hieromtrent steun in de uitspraak van het Hof van Justitie in de zaak C163/17 ("Abubacarr Jawo tegen Bundesrepublik Deutschland ") van 19.03.2019 en meer bepaald in overweging 61: "Gelet op de aanzienlijke moeilijkheden die de bevoegde autoriteiten kunnen ondervinden om het bewijs te leveren van de bedoelingen van de betrokken persoon, zou het vereiste dat zij een dergelijk bewijs moeten leveren de personen die om internationale bescherming verzoeken die niet wensen te worden overgedragen aan de lidstaat die volgens de Dublin III-verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van hun verzoek, in staat stellen om zich aan de autoriteiten van de verzoekende lidstaat te onttrekken totdat de termijn van zes maanden is verstreken, waardoor de verantwoordelijkheid voor die behandeling op grond van artikel 29, lid 2, eerste zin, van die verordening overgaat op laatstgenoemde lidstaat".

De betrokkene maakte geen nieuwe verblijfplaats meer bekend en nam geen contact op met onze diensten. Hieruit dient te worden besloten dat de betrokkene buiten het bereik van onze diensten poogt te blijven en als ondergedoken dient te worden beschouwd.

Gelet op het voorgaande dient de verantwoordelijke lidstaat conform artikel 29(2) van de Dublin III Verordening in kennis te worden gesteld dat de overdracht van de betrokkene dient te worden uitgesteld vanwege het verdwijnen van de betrokkene en te worden gevraagd de overdrachtstermijn te verlengen tot maximum 18 maanden".

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 12 oktober 2022 aankwam op het grondgebied. Hij diende op 13 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij werd door de diensten van het Klein Kasteeltje ingeschreven als asielaanvrager, waarbij hij als adres de Dienst Vreemdelingenzaken wordt geregistreerd en als gekozen woonplaats het Commissariaat voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoeker wordt in het bezit gesteld van een bijlage 26, waarbij hij verzocht wordt zich aan te bieden bij het opvangcentrum van Zaventem op 17 oktober 2022. Deze bijlage 26 vermeldt *in fine* dat de oproepingen, de aanvragen om inlichtingen en de beslissingen rechtsgeldig zullen verstuurd worden naar de gekozen woonplaats. Uit het administratief dossier blijkt dat er op 17 oktober 2022 een verklaring betreffende de woonplaatskeuze wordt opgemaakt, waarin wordt gesteld dat verzoeker zijn woonplaats in België kiest op het volgende adres: OC Zaventem (Excelsiorlaan 40). Het administratief dossier bevat een kopie van dit stuk, ondertekend door verzoeker.

3.2. In de nota met opmerkingen werpt verweerder op dat de bestreden beslissing aangetekend werd verstuurd naar verzoekers laatstgekozen woonplaats in België, namelijk het opvangcentrum in Zaventem. Uit een afschrift van de post, zoals vervat in het administratief dossier, blijkt dat de aangetekende zending op 13 april 2023 werd aangeboden op het opvangcentrum in Zaventem.

Overeenkomstig artikel 39/57, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) moet het beroep tot nietigverklaring met een verzoekschrift worden ingesteld binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is. Artikel 39/57, § 2, 1°, van de vreemdelingenwet bepaalt dat de termijn begint te lopen vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats van de geadresseerde of, in voorkomend geval, op zijn verblijfplaats of op zijn gekozen woonplaats. Verweerder voert aan dat 17 mei 2023 de laatst nuttige dag was om een beroep in te dienen. Het verzoekschrift ingediend op 6 juni 2023 is volgens verweerder laattijdig.

3.3. De ontvankelijkheid *ratione temporis* raakt de openbare orde (RvS 4 november 1980, nr. 20.686, *Eeckman en Valcke*). De rechter dient dus, zelfs ambtshalve, na te gaan of het beroep binnen de vervalltermijn werd ingesteld en moet ingaan op excepties van niet-ontvankelijkheid die dienaangaande worden opgeworpen. De beroepstermijn dient strikt te worden toegepast en de rechter zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671; RvS 27 maart 2001, nr. 94.316).

Het is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733). De Raad stipt aan dat de beroepstermijn slechts kan worden verlengd indien verzoeker ten gevolge van overmacht in de absolute onmogelijkheid verkeert om binnen de wettelijke termijn een beroep in te stellen. De bewijslast van het bestaan van overmacht ligt bij de verzoekende partij (RvS 23 mei 2003, nr. 119.779). De verhindering om het beroep tijdig in te dienen moet dus uitgaan van een van de menselijke wil onafhankelijke gebeurtenis, die onvoorzienbaar en onvermijdbaar is en die door het slachtoffer niet kan worden beïnvloed (Cass., 9 oktober 1986, R.W., 1987-88, 778; zie P. VAN ORSHOVEN, *"Niet ontvankelijkheid, nietigheid, verval en andere wolfijzers en schietgeweren van het burgerlijk procesrecht"*, P&B, 2002, nr. 1, 3). De beoordeling van de redenen van overmacht komt toe aan de feitenrechter (RvS 16 december 2009, nr. 198.980; RvS 10 januari 2006, nr. 153.402).

3.4. De Raad dient op te merken dat verzoeker geen pleitnota indient en aldus niet ingaat op de exceptie die door verweerder wordt opgeworpen in de nota met opmerkingen. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift wel naar het emailverkeer tussen meester Doutrepont en de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 mei 2023 een email gericht aan meester Doutrepont waarin verweerder erop wijst dat er ten aanzien van verzoeker een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer werd genomen en dat deze beslissing werd betekend op het adres van het opvangcentrum te Zaventem. In dit bericht wijst verweerder erop dat elke wijziging van de gekozen woonplaats met een ter post aangetekende brief moet worden meegedeeld aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de minister en dit overeenkomstig artikel 51/2, vierde lid, van de vreemdelingenwet.

In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij nooit verbleven heeft in het opvangcentrum van Zaventem. In dit verband dient de Raad te herhalen dat het administratief dossier een getekende verklaring betreffende de woonplaatskeuze bevat, waarin wordt gesteld dat verzoeker zijn woonplaats in België kiest op het adres van het opvangcentrum te Zaventem. Verzoeker verduidelijkt niet waarom het feit dat hij nooit in voormeld opvangcentrum verbleven heeft, afbreuk doet aan voormelde verklaring. Er blijkt dat verweerder er rechtmatig vanuit kon gaan dat verzoeker zijn woonplaatskeuze deed bij het opvangcentrum te Zaventem.

Verzoeker wijst daarnaast op een email van 15 februari 2023 waarbij meester Doutrepont aan de Dienst Vreemdelingenzaken meedeelde dat verzoeker in het opvangcentrum te Sint-Lambrechts-Woluwe verblijft en dat hij aldaar bereikbaar is of op het adres van het kantoor van meester Doutrepont.

Betreffende verzoekers woonplaatskeuze blijkt uit de bestreden beslissing dat meester Dagyan op 26 oktober een email stuurde naar de Dienst Vreemdelingenzaken met de mededeling dat verzoeker zijn adres wenst te wijzigen naar een adres te Sterrebeek. Het administratief dossier bevat daarnaast een email van 3 februari 2023 waarbij meester Dagyan meedeelt aan de Dienst Vreemdelingenzaken dat verzoeker in het opvangcentrum van Sint-Lambrechts-Woluwe verblijft. Op 7 februari 2023 antwoordt de Dienst Vreemdelingenzaken op deze email. Verweerder wijst op artikel 51/2 van de vreemdelingenwet en vermeldt dat hij geen aangetekend schrijven heeft mogen ontvangen met de wijziging van verzoekers woonplaats. Meester Dagyan verstuurdte op 17 februari 2023 een nieuwe email naar de Dienst Vreemdelingenzaken waarbij wordt aangegeven dat verzoeker op een adres verblijft te Antwerpen. Noch

uit het administratief dossier noch uit het verzoekschrift blijkt dat voormelde wijzigingen van verzoekers woonplaats per aangetekend schrijven ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. In tegendeel, in het verzoekschrift betoogt verzoeker dat, waar er in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker een adreswijziging wenste door te voeren naar Sterrebeek en Antwerpen, deze wijzigingen niet door verzoekers advocaat werden verstuurd. Dit onderdeel van de bestreden beslissing zou een materiële vergissing betreffen.

Daargelaten welke adreswijziging verzoeker effectief wenste mee te delen aan verweerder en welke advocaat een mandaat had om voor verzoeker op te treden, dient de Raad op te merken dat verweerder terecht wijst op artikel 51/2, vierde lid, van de vreemdelingenwet. Deze bepaling voorziet dat *“elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister”*. De emails van meester Doutrepoint en van meester Dagyan kunnen niet als een geldige wijziging van gekozen woonplaats worden beschouwd (RvS 16 maart 2023, nr. 15.294).

Verzoeker voert nog aan dat hij ten gevolge van het vonnis van de arbeidsrechtbank van 28 november 2022 werd opgevangen in het opvangcentrum van Sint-Lambrechts-Woluwe. Hij voert aan dat het aldus bijzonder vreemd is dat verweerder hier niet op de hoogte van zou zijn geweest. De Raad dient echter opnieuw te wijzen op artikel 51/2, vierde lid, van de vreemdelingenwet. Met zijn betoog betwist verzoeker niet dat hij zijn adreswijziging niet aangetekend verstuurd naar verweerder. Verzoeker voert ook geen elementen aan betreffende het bestaan van overmacht die hem verhinderden om een dergelijk schrijven te versturen.

Gelet op het bovenstaande dient de Raad vast te stellen dat de bestreden beslissing van 21 maart 2023 rechtsgeldig aan verzoeker werd betekend middels de aangetekende verzending van 13 april 2023 naar zijn gekozen woonplaats bij het opvangcentrum te Zaventem. Verzoeker kan niet worden bijgetreden in de mate hij betoogt dat de kennisgeving niet rechtsgeldig zou zijn en dat de beroepstermijn niet zou beginnen lopen.

De bestreden beslissing werd rechtsgeldig aangeboden bij het opvangcentrum te Zaventem op 13 april 2023 zodat de beroepstermijn begon te lopen vanaf 17 april 2023. Het op 6 juni 2023 ingediende beroep is ingesteld buiten de termijn van dertig dagen bepaald in artikel 39/7, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet en is derhalve laattijdig. De exceptie wordt dan ook bijgetreden.

Het beroep is niet ontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend drieëntwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT